

Masramon, Höbarth, Schlichtig & Richter —Integral de Quartets per a Piano de Brahms (I)

Palau Cambra

Dimarts, 17 de maig de 2022 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Erich Höbarth, violí

Hariolf Schlichtig, viola

Christoph Richter, violoncel

Laia Masramon, piano

I

Johannes Brahms (1833-1897)

Quartet per a piano núm. 1, en Sol menor, op. 25

Allegro

Intermezzo. Allegro (ma non troppo)

Andante con moto

Rondo alla zingarese. Presto

Josep Maria Guix (1967)

Tres haikus per a violoncel i piano

(compostos el 2009; dedicats a Christoph Richter i Laia Masramon
“en agraïment per un concert memorable a Barcelona”)

II

Johannes Brahms

Quartet per a piano núm. 2, en La major, op. 26

Allegro non troppo

Poco adagio

Scherzo. Poco allegro

Finale. Allegro

Durada aproximada del concert: primera part, 45 minuts; pausa de
15 minuts; segona part, 50 minuts.

#clàssics #novacreació

Textos

J. M. Guix: *Tres haikus per a violoncel i piano*

(compostos el 2009; dedicats a Christoph Richter i Laia Masramon
“en agraïment per un concert memorable a Barcelona”)

Aquesta obra sorgeix a partir de la imatge poètica suggerida per tres haikus de Bashô, Buson i Kanna, respectivament. La música, igual que els poemes japonesos a què fa referència, pretén recrear aquest món concentrat i essencial, de gran refinament tècnic i, sobretot, d'enorme poder evocador.

I. A la intemperie,
se va infiltrando el viento
hasta mi alma

MATSUO BASHÔ
*I. Sense sostre ni recer,
el vent em penetra
l'ànima.*

MATSUO BASHÔ

II. Todo frescor.

Huye de la campana
la campanada.

YOSA BUSON
*II. Rescor pertot.
Fuig de la campana
la campanada.*

YOSA BUSON

III. Brisa de otoño
madera a la deriva
que vara suavemente en la ribera.

KANNA
*III. Ventijol de tardor:
la fusta a la deriva
s'atura dolçament a la riba.*

KANNA

Poema

Amor mort

La distància no és una mesura d'espai
sinó de temps.

Els segons que ens separen
porten el dol de les petites coses tristes:
una branca que penja,
un ull vermellós,
l'interior corcat d'un tronc,
una espelma ofegada
amb la pròpia cera,
el respirar d'un peix agònic,
una cambra a les fosques,
unes mans seques,
un tirar-se contra les parets
per sentir-se viu
i la por, sempre la por, que no
es treu amb els anys,
que amb els anys només augmenta.

Anna Gual

Implosions (2008)

Comentari

Els inicis de Johannes Brahms estan íntimament vinculats a la composició per a conjunts de cambra o instruments solistes, sobretot piano, amb la presència eventual de veu. De fet, el 1861, data en què va completar els *Quartets amb piano en Sol menor i en La major*, encara no havia acabat cap simfonia. S'ha parlat molt de la mítica i temible ascendència del geni de Bonn sobre ell, però cal considerar –com a explicació alternativa– si, en aquell moment, el format idoni per comunicar el que volia era un altre, més reduït en efectius. La complexitat i el grau d'excel·lència dels seus dos primers *Quartets* indueixen a pensar en la segona opció, que aclareix qualsevol mena de timidesa o inseguretat quant a la tasca compositiva. Dues obres que pel seu caràcter successiu –opus 25 i 26, respectivament– tendeixen a ser posades en paral·lel i comparades. Val a dir que el primer va ser creat en un període aproximat d'un any, mentre que la composició del segon va ser molt més ràpida. En l'època de Brahms el format emprat –violí, viola, violoncel i piano– era força original, i de fet els exemplars més reeixits es remunten als meravellosos KV 478 i KV 493 de Wolfgang A. Mozart.

El *Quartet per a piano núm. 1, en Sol menor, op. 25* capta immediatament l'atenció per la contundent i misteriosa melodia inicial, en contrast amb el començament del *Quartet per a piano núm. 2, en La major, op. 26*, que després del tempteig inaugural del piano avança de forma dubitativa. O millor dir de forma *aparentment* dubitativa. Les especulacions brahmsianes acostumen a resultar fructíferes, en demostrar una característica determinació en el desenvolupament dels materials. El primer *Quartet* altera l'ordenació habitual de moviments ubicant un delicat “Intermezzo” després de l’“Allegro” inicial (de manera que l’“Andante con moto” ocupa el tercer moviment), mentre que al segon *Quartet* el lloc correspon a un “Scherzo” dotat d’un contrapunt febril, que tergiversa jocosament la tendència malenconiosa del “Poco adagio” anterior. El “Finale” de tots dos trasllueix l’impacte del folklore en l’esperit de Brahms. De manera explícita al primer *Quartet*, amb l’exuberància rítmica d’un “Rondo alla zingarese” generós en extensió i contrastos, que accentuen els recursos tècnics posats en joc –com ara el *pizzicato*–, fascinants pel seu aire d’improvisació. Quant al final del segon *Quartet*, destaca per la presència d’un tema apassionat i punyent, que desembocarà en un passatge similarment vertiginós.

Entre els dos *Quartets* de Brahms s’ha inclòs al programa una peça de Josep Maria Guix, concretament els seus *Tres haikus per a violoncel i piano*, que funciona com una mena de recés, i obre un espai-temps de quietud inspiradora. El compositor català la va concebre el 2009 per a Laia Masramon i Christoph Richter, “*en agraïment per un concert memorable a Barcelona*”. És un luxe infreqüent assistir a la interpretació d’una obra per part dels músics a qui està dedicada, músics que en proporcionaran lectures d’intensitat meditativa, com requereix la partitura, inspirada pels versos de Bashō, Buson i Kanna. El compositor adverteix, a la partitura, que la música “*igual que els poemes japonesos a què fa referència, pretén recrear aquest món concentrat i essencial, de gran refinament tècnic i, sobretot, d’enorme poder evocador*”. El diàleg entre silenci i so –un so que brolla familiar, però també inesperat, de procedència aliena– sembla convidar a una experiència d’espiritualitat laica, tot habilitant la contemplació desinteressada i agraïda de la vida.

Jacobo Zabalo, *doctor en humanitats*

Palau
de la Música
Catalana

Abona't a
Palau 100

Temporada
2022–2023

Filharmònica
de La Scala & Chailly

André Schuen

Simfònica Viena
& Wellber

Orquestra dels Camps Elisis
& Herreweghe

Mahler Chamber Orchestra
& Uchida

Simfònica de Bamberg,
Hrůša & Kopatchinskaja

Simfònica Anvers
& Elim Chan

Monteverdi Choir
& Gardiner

Orquestra Filharmònica de Berlín
& Petrenko

musicAeterna
& Currentzis

Més informació i venda
d'entrades individuals
i abonaments a
www.palaumusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Govern de les Illes Balears

Departament de Cultura

Departament de Cultura

Departament de Cultura

Departament de Cultura

Departament de Cultura

Departament de Cultura

Biografia

Höbarth, Schlichtig, Richter & Masramon Quartet

La relació entre el violista Hariolf Schlichtig i el violoncel·lista Christoph Richter s'inicià el 1995 quan aquest s'uní al Cherubini Quartet, del qual Schlichtig va ser el violista durant dinou anys i on tots dos varen tocar en gires per tot el món. Tots tres, el violinista Erich Höbarth, Hariolf Schlichtig i Christoph Richter toquen junts des del 1999, quan András Schiff va fundar l'orquestra Cappella Andrea Barca, dirigida per ell mateix, i a la qual va convidar-los a ser-ne concertino, viola principal i violoncel principal, respectivament. Han actuat com a solistes d'aquesta orquestra i tots tres són els músics habituals amb els quals András Schiff toca música de cambra a les millors sales i festivals d'arreu del món (Mozartwoche de Salzburg, Teatro Olimpico de Vicenza, Carnegie Hall de Nova York, Viena, Zuric, Brussel·les, Ginebra, Luxemburg, etc.).

Per una altra banda, el violoncel·lista Christoph Richter i la pianista Laia Masramon han actuat fent duo i trio en diversos concerts a Anglaterra i Espanya des del 2007 (Festival Nous Sons de Barcelona, Círcol Catòlic de Badalona, Auditori de Sant Cugat del Vallès, Auditori CaixaForum, Auditori de Barcelona, Musikè International Concert Series at University of Durham i King's Place Concert Hall de Londres, on juntament amb Hariolf Schlichtig, Sergio Azzolini, Maurice Bourgue, Richard Watkins, Maximiliano Martin i Joanna Shaw i altres músics tocaren les peces de Beethoven per a vents, corda i piano en diversos concerts de la sèrie Maurice Bourgue & Friends).

Després de tocar junts durant més de vint anys, Erich Höbarth, Hariolf Schlichtig i Christoph Richter van crear l'any 2009 aquest quartet amb la pianista Laia Masramon. La seva primera gravació d'un concert en directe va ser amb *Quartets* de Brahms, Schumann i Mozart. Han estat convidats a tocar en festivals com el Cicle de Cambra de l'Auditori de Barcelona, Festival Ittingen Kartause de Suïssa, Sala de Concerts del Palau de la Música Catalana o Auditori Sony de l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid (Ciclo Maestros), entre d'altres.

Erich Höbarth, violí

És un dels violinistes actuals més respectats del món. Va néixer a Viena l'any 1956, en una família de músics. Als nou anys va iniciar els seus estudis de violí amb el professor Grete Biedermann al Conservatori de Viena. Més tard estudià amb el professor Franz Samohyl a la Universität für Musik und darstellende Kunst de Viena i, finalment, també amb Sándor Végh al Mozarteum de Salzburg.

El 1977, amb vint-i-un anys, acceptà la invitació de Végh d'unir-se al seu quartet de cordes com a segon violinista i treballar com a assistent a les seves *masterclasses*. Va ser membre del famós Végh Quartet del 1978 al 1980, any en què ingressà a l'Orquestra Simfònica de Viena, on va fer de concertino durant set anys. En aquesta època Höbarth va fundar el Sextet de Cordes de Viena, del qual fou primer violí durant vint-i-cinc anys i amb el qual va fer gires de gran èxit per tot el món fins a l'any 2008.

Des del 1987 és primer violí del Quatuor Mosaïques, quartet que toca amb instruments originals i que és considerat pioner en la pràctica de la interpretació històrica del seu gènere. Guanyador de dos premis Gramophone pels *Quartets* de Haydn, entre moltes altres distincions, el Quatuor Mosaïques toca regularment als principals festivals internacionals (Salzburg, Edimburg, Lucerna, Montreux, Konzerthaus de Viena, Carnegie Hall, etc).

El 1983 esdevingué concertino i solista del conjunt Concentus Musicus sota la batuta de Nikolaus Harnoncourt i des del 1999 també és concertino de l'orquestra Cappella Andrea Barca, sota la direcció d'András Schiff. També ha estat director musical de la Camerata Bern entre els anys 2001 i 2010.

Ha actuat com a solista als grups Camerata Academica de Salzburg, Wiener Kammerorchester, Chapelle Royal de París, Baltic Philharmonia, Graz Philharmonic Orchestra, RSO Vienna, Wiener Symphoniker i molts d'altres. Mostra preferència per *Concerts* de Bach, Mozart, Haydn, Beethoven, Schumann, Berg...

La música de cambra és central per a ell i n'interpreta amb solistes com András Schiff, Sabine

Meyer, Elisabeth Leonskaja, Miklos Perenyi...

Höbarth ha estat professor de violí i música de cambra a les universitats de música de Graz i Viena. Des del 2013 és professor de violí a la Universitat de Música de Leipzig i imparteix *masterclasses* arreu.

També ha adquirit una gran reputació per les seves nombroses gravacions discogràfiques, que inclouen els *Concerts de Brandenburg* de Bach, *Serenates* de Mozart amb violí sol (Concentus Musicus-Teldec), *Trios de piano* de Haydn i Beethoven (Harmonia Mundi), *Sonates per a piano i violí* de Mozart, *Quartets de corda* de Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Mendelssohn (Astrée), i també gairebé tot el repertori de sextet de cordes (EMI).

Els seus múltiples CD (guardonats amb diversos premis Gramophone i Grammy) documenten les seves activitats polifacètiques.

Hariolf Schlichtig, viola

Nascut a Tuttlingen (Alemanya, 1950), s'ha guanyat un prestigi reconegut com a músic de cambra, solista i professor.

Va estudiar amb Max Rostal i Sándor Végh i ha estat membre del Cherubini Quartett durant dinou anys. Amb aquesta formació de cambra, que ha rebut múltiples elogis al llarg de la seva carrera, ha guanyat diversos concursos internacionals, ha tocat a les sales i els festivals de més relleu internacional i ha enregistrat diversos CD que han rebut nombrosos premis.

Com a solista ha actuat amb l'Orquestra Filharmònica de Colònia a l'Herkulesaal de Munic, Conservatori de Brussel·les, Festival de Maig de Wiesbaden, Festival Beethoven de Bonn i sota la direcció d'András Schiff a l'Omaggio a Palladio al Teatro Olímpico de Vicenza, Weimar, Basilea i l'any 2006 a Zuric i al Carnegie Hall de Nova York.

Amb la Münchener Kammerorchester, amb la qual va col·laborar molts anys, enregistrà per al segell Tudor *Concerts de viola* de K. Stamitz, F. A. Hoffmeister i D. F. Zelter. El 2003 va actuar en l'estrena mundial del *Concert per a viola* de Herbert Callhoff, sota la direcció de Christoph Poppen.

Hariolf Schlichtig fa música de cambra regularment amb col·legues diversos, com Tabea Zimmermann, András Schiff, Heinz Holliger, l'Alban Berg Quartett o Leonidas Kavakos, i ha estat convidat al Festival d'Edimburg, Schubertiade Schwarzenberg, Whitsun-Concerts Ittingen i Festival de les Arts a Weimar.

Des del 1987 és professor de viola i de música de cambra a la Universitat de Música i Teatre de Munic i imparteix classes magistrals a nivell internacional. Entre els seus alumnes hi ha diversos guanyadors de concursos importants i molts dels seus antics alumnes ocupen llocs preeminents en l'escena musical internacional.

Amb l'Orquestra de Cambra de Munic va efectuar una gravació molt reconeguda i premiada dels *Concerts* de K. Stamitz, F. A. Hoffmeister i C. F. Zelter. Els seus discos han estat guardonats amb el Deutsche Schallplattenpreis, Echo Klassik, Diapason d'Or i Choc de la Musique.

Hariolf Schlichtig és solista i violista principal de la Cappella Andrea Barca, l'orquestra de cambra d'András Schiff, fundada el 1999 i dirigida pel mateix Schiff des de llavors. Aquesta agrupació toca cada any a la Mozartwoche de Salzburg, a la seva “casa adoptiva”, el Teatro Olimpico de Vicenza, i també a les principals sales de concerts de tot el món.

És especialment actiu com a defensor de la música contemporània, d'obres de compositors com Rudi Spring, Jörg Widmann, Aribert Reimann, Friedrich Cerha, Siegfried Matthus, György Kurtág, Heinz Holliger i Martin Christoph Redel, dels quals ha estrenat algunes peces. Des del 2001 s'ha donat a conèixer com a compositor, juntament amb l'escultor i músic Paul Fuchs.

Christoph Richter, violoncel

Descrit per «The Times» com a *“innovador, captivador i sublim”*, toca com a solista i músic de cambra per tot el món, convidat per músics com András Schiff, Miriam Fried i Isabelle Faust, entre molts d’altres, en festivals com els de Salzburg o el Marlboro als Estats Units, i compositors com Heinz Holliger i György Kurtág.

Nascut en una família de músics, va rebre classes de violoncel i de piano des de petit i quan el

legendari pedagog André Navarra el va escoltar als quinze anys d’edat, el va convidar a ser el seu alumne més jove. Després de graduar-se amb les màximes distincions, va guanyar una beca estatal que li va permetre materialitzar el seu somni des que era petit: rebre classes del violoncel·lista mundialment reconegut Pierre Fournier, que havia sentit tocar quan ell tenia onze anys.

Ha estat premiat en diversos concursos internacionals, entre els quals el Concurs Txaikovski de Moscou, Concurs Rostropóvitx de París i Concurs de Ginebra, que el portaren a tocar com a solista amb moltes de les orquestres més reputades. Amb només vint-i-tres anys va ser nomenat violoncel·lista principal de l’Orquestra Simfònica NDR d’Hamburg (actualment NDR Elbphilharmonie Orchester), on treballà amb el reputat director Günter Wand. Després de set anys a l’orquestra, passà a ser professor de violoncel a la Folkwang University d’Essen (Alemanya).

Poc després va conèixer el virtuós violinista i director hongarès Sándor Végh, que l'inspirà a apassionar-se per la música de cambra i, especialment, el quartet de corda. Ingressà al Cherubini Quartet, amb el qual ha actuat a les sales més importants del món. També va ser violoncel·lista del Heine Quartet i actualment toca amb el Pasqualati Quartet.

El 1994 va fer l'estrena mundial d'*Introducció, tema i variacions per a violoncel i orquestra* de Hans Werner Henze al Festival de Salzburg. El seu interès per la música contemporània l'ha portat a treballar amb els compositors Penderecki, Kurtág, Henze, Lachenmann, Holliger, Reimann i Widmann. Ha tocat les obres completes per a violoncel de Brahms i Webern (2008),

Beethoven (2009 i 2015), Mendelssohn (2010), Bach (2013) i Schumann (2017) a Londres. El 2011 va ser director artístic d'un festival a Londres en honor del compositor, director d'orquestra i oboïsta Heinz Holliger.

Amb el pianista András Schiff interpreta sonates, trios per a piano, quartets i quintets i és el violoncel·lista principal de l'orquestra de cambra Cappella Andrea Barca des de la seva fundació el 1999. Aquest conjunt es presenta anualment al Mozartwoche a Salzburg i al Teatro Olímpico de Vicenza i ofereix concerts per tot el món (Nova York, Viena, Zuric, Brussel·les, Ginebra, Luxemburg, etc). És convidat sovint a festivals internacionals, com els d'Ittingen, Risor, Salzburg, Rotterdam, Luxemburg, Brussel·les, Colònia, Bonn, King's Place i Wigmore Hall de Londres.

Entre les seves gravacions destaquen les obres de Schumann i Holliger per a ECM, els *Concerts*

de Klengel per a CPO, el *Divertimento, KV 563* de Mozart amb Henning Kraggerud i Lars Anders

Tomter per a Naxos i el *Sextet, op. 36* de Brahms per a Harmonia Mundi, pel qual va rebre el Diapason d'Or el 2014.

Richter és professor de violoncel a la Folwang University d'Essen i a la Royal Academy of Music de Londres. Imparteix *masterclasses* de forma regular a l'European Chamber Music Academy, Chamber Studio de Londres, és professor convidat al Festival Ravinia de l'Steans Institute of Music als Estats Units i és convidat sovint a festivals d'Europa, els Estats Units i altres continents. Igualment, és reclamat com a membre de jurat de diversos concursos internacionals, com els de Londres, Viena, Weimar i Trondheim.

Laia Masramon, piano

És una de les pianistes i fortepianistes catalanes més reconegudes i ha tocat als auditoris més

importants d'Espanya, així com a Portugal, França, Anglaterra, Alemanya, Suïssa, Bèlgica, Tunísia, Colòmbia i els Estats Units, en festivals com ara el de Santander, Peralada, Solistes de l'Europe de Brussel·les, Open Chamber Music Festival at IMS Prussia Cove, The Oxford Philomusica International Piano Festival, Ittingen Kartause de Suïza, Temple University de Philadelphia, Musikè France en Region Centre, Festival Piano Classique de Biarritz, Auditori de Barcelona, Auditorio Nacional de Madrid, Freunde Alter Musik de Basilea o King's Place Concert Hall de Londres.

Nascuda a Barcelona (1981), s'inicià a la música als sis anys amb la seva àvia M. Noguera. Als dinou obtingué el títol superior de piano estudiant amb Carles Julià i Ramon Coll. Rebé classes d'Àlicia de Larrocha. Del 2001 al 2006 estudià amb Galina Eguiazarova (professora de pianistes com Radu Lupu o Arcadi Volodos) a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia (Madrid), on va estudiar també música de cambra amb Martha Gulyás (tot rebent el diploma a l'alumne amb més excel·lència del 2004, de les càtedres de Piano i de Música de Cambra). El 2016 Galina Eguiazarova l'escollí per tocar, juntament amb altres pianistes, com Arcadi Volodos, en el concert d'homenatge que l'Escuela Reina Sofia li organitzà pel seu 80 aniversari. Ha rebut classes magistrals de Ferenc Rados, Krystian Zimerman, András Schiff, Alexander Sätz, Rita Wagner, Valeria Szervánszky, Ralf Gothoni, Paul Badura-Skoda, André Watts, Peter Frankl, Jean-Bernard Pommier, etc.

Oferí el seu primer recital als onze anys. Als quinze, Lawrence Foster la seleccionà per actuar com a solista amb l'Orquesta Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya i als disset anys debutà al Palau de la Música Catalana (*Concert per a dos pianos i orquesta*, BWV 1061 de Bach, juntament amb Jean-Bernard Pommier, i *Concert per a piano núm. 2* de Mendelssohn). Posteriorment ha actuat amb l'OBC en tres ocasions més: el 1999, en gira pel País Basc, i els anys 2000 i 2006 a l'Auditori de Barcelona (*Triple Concert* de Beethoven amb els membres del Quartet Casals Abel i Arnau Tomàs, i *Concert núm. 1* de Xostakóvitx). Com a solista també ha actuat, entre d'altres, amb l'Orquesta Nacional de España, Orquesta Sinfónica de Castella i Lleó, Prague Philharmonie Orchestra, Ensemble Musikè, Franz Liszt Chamber Orchestra, Capriccio Barockorchester, OSJC, OCV, OCG o JOSG i ha estat dirigida, entre d'altres, per James Judd, Hans Graf, Jakub Hrusa, Junichi Hirokami, Peter Csába, Jean-Bernard Pommier, Alejandro Posada, Edmon Colomer, Rubén Gimeno, Francesc Guillén, Alfons Reverté i Facundo Agudín (*Concerts* de C. Ph. E. Bach, J. S. Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Chopin, Schumann, Mendelssohn i Xostakóvitx).

Apassionada de la música de cambra, ha tocat amb músics de la categoria de Maurice Bourgue, Sergio Azzolini, Radovan Vlatkovic, Lorenzo Guzzoni, Richard Watkins, Hansjörg Schellenberger, Jean-Bernard Pommier, Rodney Mack, Ursula Leveaux, Guy Jonhston, o el Carmina Quartett.

Des del 2009 forma quartet amb Erich Höbarth, Hariolf Schlichtig i Christoph Richter.

Després de fer un màster especialitzat en fortepiano i interpretació històrica (a la Schola Cantorum Basiliensis - Hochschule für Alte Musik, Suïssa, amb Edoardo Torbianelli), els darrers anys ha consolidat una doble faceta professional, tot afegint a la seva carrera concertística de piano també concerts com a fortepianista tocant amb instruments originals de diverses èpoques en cicles com Freunde Alter Musik, Musique des Lumières o el Festtage de Basilea. Dels concerts oferts com a fortepianista cal destacar els que presentà a Suïssa com a solista de la Capriccio Barockorchester, dirigida per Facundo Agudín (*Concert núm. 6* de Mozart i *Concert per a fortepiano, cèmbal i orquestra, Wq 47* de C. Ph. E. Bach, amb Pablo Kornfeld), diversos concerts de cambra (Festival de Segòvia, Col·lecció Serrato, Melodramen Project a Basilea), diversos recitals de fortepiano amb obres de Scarlatti, Haydn, Mozart, Schubert i Chopin, o el *Concert a quatre mans* amb Edoardo Torbianelli (Festtage Alte Musik Basel).

Guardonada en concursos diversos, el 2004 l'Ajuntament de Barcelona li concedí la Menció Especial del Premi Ciutat de Barcelona i el 2021 l'Ajuntament de Manresa la va fer ambaixadora de la seva ciutat, per la seva àmplia trajectòria musical. Ha gravat per a diverses ràdios europees, Centre des Musiques Arabes et Méditerranéennes, Sony España i IBS Classical.

Des del 2006 combina la seva carrera concertística amb una intensa activitat docent a Madrid i Catalunya. És professora de piano del títol superior i del màster d'interpretació solista al Centro Superior Katarina Gurska de Madrid. Imparteix *masterclasses* de piano i cambra a conservatoris de Catalunya, València, Andorra i Madrid.

Futurs projectes la portaran a tocar una gira per diverses ciutats espanyoles amb la soprano Eugenia Boix, concerts amb el Höbarth-Schlichtig-Richter & Masramon Quartet a St. Llorenç de Morunys, Manresa, Palau de la Música de Barcelona i l'Auditori Sony de l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid (Ciclo Maestros), així com diverses *masterclasses* de piano i cambra al CSKG de Madrid, Institut de Música d'Andorra, Campus Musical del Moianès i Summer Camp de l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid.

També et pot interessar...

Palau Cambra

Dilluns, 30.05.2022 - 20 h

Sala de Concerts

Quartet Gerhard:

Lluís Castán, violí I

Judit Bardolet, violí II

Miquel Jordà, viola

Jesús Miralle, violoncel

W. A. Mozart: *Quartet de corda núm. 19, en Do major, KV 465, “de
les Dissonàncies”*

G. Kurtág: *Officium breve*

D. Xostakóvitx: *Quartet de corda núm. 3, en Fa major, op. 73*

Preu: 25 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compagnia Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanca S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, creating a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

